

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Варна, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на единадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20223100900033 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ.

Постъпила е жалба вх. № 20220114130515 от А.Д.К.Д., ЕГН *****, като ликвидатор на фондация „Изкуство за Варна”, ЕИК 176978055, със седалище и адрес на управление: *****, уточнена с молба вх. № 2436/01.02.2022 г., против Отказ № 20220106113025/07.01.2022 г. на длъжностно лице по регистрация при ТРРЮЛНЦ по заявление вх. № 20220106113025/06.01.2022 г. за вписване на промени по партида на юридическото лице с нестопанска цел (ЮЛНЦ), а именно неговото прекратяване и откриване на производство по ликвидация вследствие на смъртта на неговия учредител, който действал и като негов управител.

В жалбата се излагат доводи, обосноваващи активната процесуална легитимация на жалбоподателката и нейните синове, като наследници на починалия учредител да вземат решение за прекратяване на дейността на фондацията и откриване на производство по ликвидация. Формулира се искане за отмяната на постановения отказ.

В депозирания отговор на жалбата, Агенция по вписванията (АВ), моли за оставянето ѝ без уважение и потвърждаване на отказа като правилен и законосъобразен. Твърди се, че длъжностното лице по регистрация правилно е констатирало, че доколкото според учредителния акт, фондацията се прекратява или по решение на нейния управител, или по решение на съответния окръжен съд в предвидените в закон случаи, то наследниците на учредителя не могат да взимат решение за нейното прекратяване и откриване на производство по ликвидация. Сочи се също, че фондацията, като учредена в обществена полза, е следвало да има двустепенна система на управление съгласно чл. 39 от ЗЮЛНЦ, но поради липсата на такава няма и върховен орган, имащ правото да взема решение за прекратяването ѝ. В тази връзка, ответникът по жалбата релевира към процедурата по чл. 35, ал. 3 и 4 от

ЗЮЛНЦ за попълване на състава на органите на фондацията и тази по чл. 34, ал. 4 от същия закон.

Жалбата, приложените към заявлението документи и отказа са представени в официално заверено копие съгласно изискванията на чл. 25, ал. 3 от ЗТРРЮЛНЦ. Същата е депозирана пред АВ в срока по чл. 25, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ и изхожда от легитимирано лице – заявител, поради което съдът я намира за допустима за разглеждане.

Съдът като съобрази изложените от жалбоподателя обстоятелства и документите, съдържащи се в приложената по заявлението преписка, намира жалбата за неоснователна, по следните съображения:

Регистърното производство е охранително и осъществяваните от АВ правомощия са акт на административно съдействие. В този тип производства водеща е формалната проверка, като е недопустимо навлизане по същество на материалноправните въпроси, заявени за отразяване в търговския регистър. Производството има за цел да провери и удостовери чрез извършване на съответното вписване, че заявеното за целта обстоятелство е надлежно удостоверено според изисквания на закона. При преценка на законосъобразността на отказа, съдът изхожда от вменените на длъжностното лице със ЗТРРЮЛНЦ правомощия.

Съгласно чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице следва да прецени дали подаденото заявление отговаря външно на предвидената форма и ред; дали заявеното за вписване обстоятелство е от кръга на тези, за които се предвижда вписване в ТРРЮЛНЦ; дали изхожда от оправомощено лице и дали към заявлението са приложени всички документи, съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона; дали са представени изискуемите декларации по чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ и дали е заплатена дължимата държавна такса.

Със заявление вх. № 20220106113025/06.01.2022 г. е поискано вписване на прекратяването на фондацията поради настъпилата на 04.07.2021 г. смърт на нейния учредител и управител и откриване на производство по ликвидация с ликвидатор А.Д.К. и срок на ликвидацията шест месеца от вписване на решението за прекратяване в ТРРЮЛНЦ. Към заявлението, наред с другите документи, са приложени Удостоверение по чл. 77, ал. 1 от ДОПК, издадено от ТД на НАП – Варна и Протокол от заседание на фондацията, с което съпругата и синовете на починалия, в качеството си на наследници на управителя на ЮЛНЦ, са взели решение за прекратяването на юридическото лице, определяне на срок за ликвидация и назначаването на ликвидатор.

В мотивите си към Отказ 20220106113025/07.01.2022 г. длъжностното лице по регистрацията е приело, че в учредителния акт на фондацията липсва разпоредба, която да дава право на наследниците на управителя да приемат решение за дейността на юридическото лице, вкл. за нейното прекратяване и откриване на производство по ликвидация. Длъжностното лице е посочило и че противно на разпоредбата на чл. 39 от ЗТРРЮЛНЦ фондацията няма колективен върховен орган и управителен орган като във връзка с тази констатация прави препратка към чл. 35, ал. 3 и 4 от същия закон и възможността за попълване на състава на юридическото лице.

Постановеният отказ е правилен и законосъобразен, тъй като наследниците на управителя не са легитимирани да вземат решения за прекратяване на ЮЛНЦ и за откриване на производство по ликвидация.

Съгласно чл. 7 от актуалния учредителен акт на фондацията, тя се управлява и представлява от нейния учредител, действащ и като нейн управител. Според чл. 9 от акта юридическото лице се прекратява или по решение на управителя, или по решение на окръжния съд по неговото седалище в предвидените в закона случаи, като прекратяването бива последвано от процедура по ликвидация, която съгласно чл. 10, т. 2 се извършва или от управителя, или от определено от него лице.

Видно от справка в ТРРЮЛНЦ, още от самото си създаване, фондацията е учредена за извършване на дейност в обществена полза, което обстоятелство, с оглед разпоредбата на чл. 39 от ЗТРРЮЛНЦ предполага наличието не само на управителен орган, но и на колективен върховен такъв. Както правилно е посочено в обжалвания отказ, подобен колективен орган обаче липсва. Това води до невъзможност за преминаване на запазените за учредителя права върху друг орган на фондацията съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ и съответно вземане на валидно решение за прекратяване и ликвидация.

От своя страна, наследниците на починалия учредител нямат нито членствени права в юридическото лице, произтичащи от наследственото правоприемство, нито право да представляват фондацията /така и Решение № 123/21.10.2015 г. по ф. д. № 14/2009 г. на Софийски окръжен съд/. В учредителния акт или чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ също не е предвидена възможност прекратяването и ликвидацията да се извършат по решение на наследниците на учредителя на фондацията. На база на тези констатации, съдът достига до извод, идентичен с този на длъжностното лице по регистрация, че наследниците не са легитимирани да вземат подобни решения.

За пълнота на изложеното следва да бъде отбелязано, че чл. 13, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗТРРЮЛНЦ указва, че ЮЛНЦ се прекратява с решение на окръжния съд по неговото седалище, когато не е учредено по законния ред. Тази разпоредба, тълкувана във връзка с чл. 39, ал. 1 и чл. 37, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, предполага сезирането на окръжния съд с цел прекратяване на юридическото лице. Едва след постановяване на решение в подобен смисъл би могъл да бъде осъществен и ликвидационният процес от определен от окръжния съд ликвидатор в хипотезата на чл. 14, ал. 3 от ЗТРРЮЛНЦ.

Алтернативно, в чл. 34, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ се предвижда, че ако са нужни действия за изменение на учредителния акт и не е възможно те да бъдат извършени от учредителя или по установен от него или от закона ред, по искане на заинтересуваните заявители окръжният съд по седалището на фондацията извършва промените. Както е посочено в жалбата не съществува съмнение, че лицата, които са преимуществено заинтересовани от съществуването на фондацията, са наследниците на починалия. В тази насока е и твърдението на жалбоподателката, че развиваната от фондацията дейност на практика се свеждала до публикуване на написаните от покойния ѝ съпруг книги. Именно по тези съображения може да се приеме, че наследниците на починалия, като заинтересовани лица, биха били процесуално легитимирани да поискат от надлежния съд да измени учредителния акт като учреди предвидените в закона органи на управление, компетентни да вземат решение за прекратяване и ликвидация.

По тези съображения съдът прави извода за законосъобразност на обжалвания акт на длъжностно лице по регистрация, поради което жалбата

следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 20220114130515 от А.Д.К.Д., ЕГН ***** като ликвидатор на фондация „Изкуство за Варна“, ЕИК 176978055 със седалище и адрес на управление ***** против отказ № 20220106113025/07.01.2022 г. на длъжностно лице по регистрация при Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по заявление с вх. № 20220106113025/06.01.2022 г. за вписване на прекратяване на юридическото лице и откриване на производство по ликвидация вследствие на смъртта на неговия учредител.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в седмодневен срок от връчване на страните.

След влизане в сила на решението, препис от него да се изпрати на Агенция по вписванията.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____